

7 mạng người hay 10 triệu Mỹ kim - năm 1975

Nguyễn Simon is with Joseph Nguyen



Đây là một trong những bức ảnh nổi tiếng nhất của chiến tranh Việt Nam. Có lẽ nó cũng không mấy xa lạ với nhiều người trong chúng ta, bởi lẽ năm nào người ta cũng chiếu trên tivi vào dịp 30 tháng 4.

Tôi không nhớ tôi thấy bức ảnh này lần đầu tiên là khi nào, nhưng tôi vẫn còn nhớ câu chuyện của nó: đây là cảnh lính Mỹ và miền Nam Việt Nam vớt trực thăng xuống biển trong khi tháo chạy khỏi Sài Gòn vào ngày cuối cùng của chiến tranh Việt Nam. Tại sao họ lại đẩy trực thăng xuống biển? Tôi không nhớ ai đã trả lời câu hỏi này cho tôi, người kể chuyện trên tivi, trên báo đài hay ở trường học, nhưng câu trả lời mà tôi biết đã luôn là: họ không muốn những trực thăng này rơi vào tay của quân đội Bắc Việt Nam.

Thực sự thì đây cũng là một câu trả lời khá hợp lý, mà có lẽ tôi sẽ không bao giờ thắc mắc nếu không vô tình biết đến viện bảo tàng cũng là hàng không mẫu hạm USS Midway ở San Diego. Hóa ra có một câu chuyện khác, rất khác so với những gì tôi đã nghĩ, đằng sau bức hình này.

Bức ảnh này được chụp vào ngày 30/4/1975 trên boong sàn bay (flight deck) của USS Midway, một trong nhiều tàu chiến Mỹ tham gia vào chiến dịch Gió Lốc (Operation Frequent Wind), chiến dịch di tản bằng trực thăng lớn nhất trong lịch sử nước Mỹ. Trong vòng hai ngày, lính Mỹ đã di tản toàn bộ người Mỹ ở miền Nam Việt Nam cũng như hơn 6.000 người Việt Nam tị nạn. Mặc dù được đánh giá là một chiến dịch thành công, nhưng những hình ảnh di tản trong hoảng loạn đã đánh dấu một trong những thời điểm đen tối nhất trong lịch sử nước Mỹ và cả Việt Nam.

Quay trở lại bức hình trên. Chiếc trực thăng trong hình là một trong nhiều chiếc máy bay do các sĩ quan không quân Nam Việt Nam tự chở gia đình đáp xuống USS Midway. Khi trên boong đã kín chỗ thì các thủy thủ phát hiện thêm một chiếc máy bay

cánh quạt L-19 Bird Dog đang tìm cách hạ cánh xuống Midway. Người ta liên liên lạc với viên phi công, yêu cầu ông ấy bay sát mặt nước biển và nhảy ra khỏi máy bay, rồi cho thuyền ra cứu, chứ trên boong không còn chỗ đậu trực thăng nói chi là máy bay hạ cánh. Có vài chiếc trực thăng trước đó đã phải sử dụng phương pháp nhảy xuống biển này. Tuy nhiên viên phi công không nhận được tín hiệu liên lạc và cứ bay vòng tròn trên đầu như muốn hạ cánh trên boong.

Viên phi công không có radio, nên ông ấy cố gắng liên lạc với Midway bằng cách thả giấy xuống boong tàu. Lần thứ nhất ông ấy gắn mảnh ghi chú vào một con dao và quăng nó xuống boong, nhưng gió lại thổi nó rơi xuống biển. Ông ấy thử lại với một chiếc giày rồi một chùm chìa khóa nhưng tất cả đều rơi xuống biển. Chỉ đến khi ông ấy quăng mảnh ghi chú vào một khẩu súng lục thì nó mới rơi trúng boong. Vài dòng ngắn ghi bằng tiếng Anh dịch ra là như thế này:

"Các ông có thể di chuyển những chiếc trực thăng này sang một bên được không? Tôi có thể hạ cánh trên đường băng của tàu. Tôi có thể bay được thêm một tiếng nữa, chúng ta có đủ thời gian để di chuyển. Làm ơn cứu gia đình tôi với, Thiếu tá Lý Bùng, vợ và 5 con."

Thế là mọi kế hoạch đáp xuống biển bị hủy bỏ vì người ta e rằng những người ngồi sau sẽ chìm cùng chiếc máy bay trước khi thuyền cứu hộ đến kịp. Thế là thuyền trưởng tàu L. C. Chambers bắt chấp án binh treo trên đầu, ra một quyết định có lẽ là lần đầu tiên trong lịch sử quân đội Hoa Kỳ.

Ông lệnh di dời những chiếc trực thăng, và những chiếc nào không thể nhanh chóng chuyển qua một chỗ khác an toàn hơn thì sẽ bị đẩy xuống biển. Ông kêu gọi mọi người góp sức và ngay lập tức nhiều thủy thủ trên tàu, bất kể cấp bậc, cùng tham gia đẩy xuống biển hàng chục chiếc trực thăng, có giá trị tổng cộng gần 10 triệu Mỹ kim. Đó cũng là lúc bức ảnh ở trên được chụp.

Hôm ấy trời có mưa, boong tàu trơn ướt và có gió. Chiếc L-19 không được thiết kế để đáp trên hàng không mẫu hạm. Phi công Việt Nam cũng chưa bao giờ được huấn luyện để đáp lên tàu sân bay, vì Việt Nam đâu có tàu sân bay. Nhưng kết quả thật có hậu, dù chỉ một lần thử và không được sai sót, thiếu tá Bùng thành công đáp máy bay xuống tàu. Ông cùng vợ con xuống Midway trong sự kinh ngạc tiếng vỗ tay hoan hô của những người trên tàu.

Khi tất cả đã là lịch sử, ta nhận ra rằng những quyết định anh hùng chỉ đến trong khoảnh khắc. Chiếc Bird Dog chở họ ngày hôm đó ngày nay được trưng bày ở bảo tàng Hải Không Quân ở Florida. Người hùng Lý Bùng trong khoảnh khắc sinh tử đưa cả gia đình vào cõi chết để tìm cõi sống. Gia đình ông này đã định cư ở Mỹ. Thuyền trưởng Chambers không bị kỷ luật. Ông Chambers và ông Bùng thỉnh thoảng vẫn gặp nhau.

Trong một phỏng vấn khi ông Chambers được hỏi rằng: Ông là một người hùng khi trực tiếp cứu hàng ngàn người Việt, và quyết định nhân văn của ông khi đẩy những chiếc trực thăng xuống biển để cứu gia đình ông Bùng, ông muốn cộng đồng người Việt làm gì cho ông? Ông Chambers hóm hỉnh trả lời: Chỉ cần có thêm nhiều nhà hàng Việt Nam với những món ăn Việt thật ngon quanh khu tôi sống là đủ.

Theo FB @ Hai Lúa

THẮC MẮC BIẾT HỎI AI?

Trần Thị Lam



.Sinh ra trong thời bình, đã từng tự hào về màu cờ sắc áo, đã từng yêu đảng, yêu bác. Nhưng càng trưởng thành, tôi càng đặt ra cho mình nhiều câu hỏi:

- 1- Việt Nam có 9.000 giáo sư, 24.000 tiến sĩ nhưng không có bất kì bằng sáng chế nào. Vậy những giáo sư, tiến sĩ đó, họ làm gì?*
- 2- Giáo dục Việt Nam cải cách không ngừng, vậy tại sao 63% sinh viên thất nghiệp khi ra trường?*
- 3- Báo chí ca ngợi người Việt Nam thân thiện hiếu khách, vậy tại sao đa số du khách nước ngoài tuyên bố sẽ không quay trở lại Việt Nam lần thứ 2?*
- 4- Đảng Cộng sản Việt Nam thừa nhận rằng chưa có nhận thức rõ, cụ thể và đầy đủ về thế nào là “Nền kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa,” vậy rốt cuộc ai nghĩ ra mô hình này?*
- 5- Nhiệm vụ của báo chí truyền thông là nói lên sự thật hay là nói lên những điều có lợi cho đảng?*
- 6- Nhà nước nhận lương từ tiền thuế của dân để làm việc phục vụ nhân dân hay để cai trị nhân dân?*
- 7- Công an là lực lượng được thành lập để bảo vệ dân hay bảo vệ chế độ?*

8- Khẩu hiệu của quân đội là “trung với đảng,” vậy sao khi hi sinh lại ghi trên bia mộ là “tổ quốc ghi công” chứ không phải “đảng ghi công”?

9- Tại sao có “huân chương kháng chiến chống Pháp, chống Mỹ” mà lại không có “huân chương kháng chiến chống Tàu”?

10- Đảng cử thì đảng bầu, tại sao đảng cử lại bắt dân bầu?

11- Chủ nghĩa xã hội là chế độ ưu việt, vậy tại sao nó sụp đổ tại Nga, nơi nó được sinh ra và tại sao chỉ còn vài quốc gia theo mô hình này?

12- Tư tưởng Mác-Lenin là tư tưởng khai sáng nhân loại, vậy tại sao tượng Lenin bị phá sập tại Nga và các nước Đông Âu trong tiếng hò reo của nhân dân?

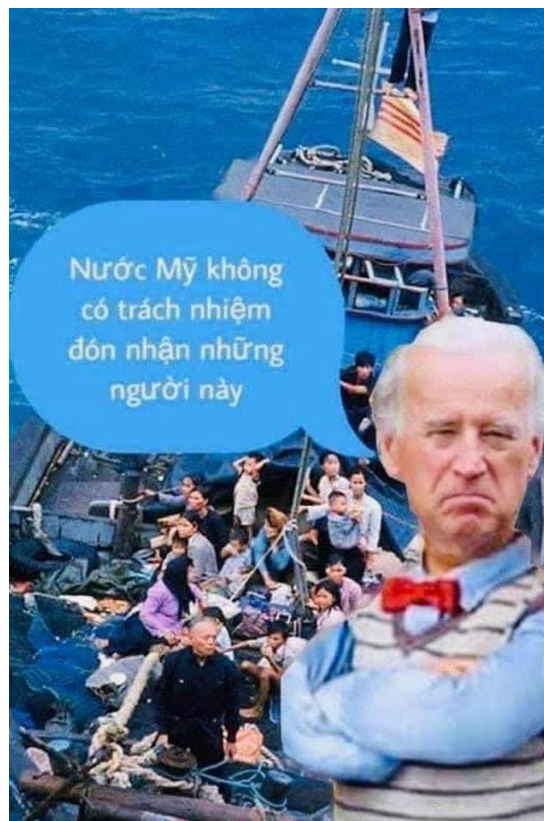
13- Hồ Chí Minh từng nói: “Không, tôi chẳng có tư tưởng gì ngoài tư tưởng chủ nghĩa Mác-Lê.” Vậy giáo trình tư tưởng Hồ Chí Minh ở đâu ra?

...

Cô Giáo Trần Thị Lam

TRĂM NĂM BIA ĐÁ CŨNG MÒN, NGÀN NĂM BIA MIỆNG VẪN CÒN TRO TRO !!

NDB



Chuyện thời sự là như thế, nhưng lý luận và chứng minh bao nhiêu chăng nữa thì cũng khó có thể thay đổi được sự "thương" hay "ghét". Thế nhưng khi phải lựa chọn giữa hai người đại diện cho hai đảng Dân Chủ và Cộng Hoà để hướng dẫn Hoa Kỳ và thế giới tự do đối đầu với Tàu cộng là điều quan trọng.

"Bảy dân" Biden giờ là "tê tê 46" của Hoa Kỳ cũng có những điều "đáng ghét" như nhất định cắt viện trợ quân sự cho chính phủ miền nam Việt Nam để chống cộng sản bắc Việt, cho dù tổng thống Nixon đã hứa hẹn.

Đồng thời ông ta cũng là người chống đối việc tiếp nhận người Việt di tản được định cư ở Hoa Kỳ với lời tuyên bố vô lương tâm "Hoa Kỳ không có trách nhiệm gì đối với những người Việt di tản này." Thế nhưng lại hùng hổ tranh đấu cho việc tiếp nhận những người di dân bất hợp pháp vào Hoa Kỳ.

Và điều "đáng ghét" hay có thể gọi là "đàn bằm sinh" về tài ăn nói lấp bấp như đưa trẻ lên ba hay ông già mất trí thì làm sao mà dân đất con dân Hoa Kỳ được!

"Bao ngàn năm mới thành người,
Phút giây chậm nghĩ thành đờn ơi ngay."

Joe Biden không những là kẻ "đáng ghét" mà đồng thời chỉ là "bản sao" (thuộc về loại "tam sao thất bản") của Obama.

Riêng đối với người Việt Nam tị nạn cộng sản thì ông Biden này còn có thêm một điều "đáng ghét" hơn cả là đã từng tuyên bố là không thích, không muốn giúp gì cho người Việt Nam trong thời gian "thập tử nhất sinh" tìm đường chạy trốn cộng sản trong những ngày cuối tháng 4 năm 1975, với những câu nói tàn nhẫn, vô nhân đạo, để đời:

- Hoa Kỳ không có trách nhiệm, đạo đức hay bất cứ điều gì khác, là phải giúp di tản người dân nước ngoài. (the U.S. had no obligation, moral or otherwise, to evacuate foreign nationals.)

- Hoa Kỳ không có trách nhiệm phải cứu 1 người hay 100,001 người dân miền nam Việt Nam. (the United States has no obligation to evacuate one, or 100,001, South Vietnamese.)

- Tôi sẽ bỏ phiếu thuận cho bất kỳ số tiền nào để đưa người Mỹ về nước. Tôi không muốn lẫn lộn với việc dùng nó để đưa người Việt Nam ra ngoài. (I will vote for any amount for getting the Americans out. I don't want it mixed with getting the Vietnamese out.)

Đối với "tê tê 46" Joe Biden thì trên thế giới này chưa có lễ nhậm chức tổng thống nào cần tới 25.000 vệ binh quốc gia bảo vệ.

Chưa có lễ nhậm chức nào người theo dõi tại buổi lễ được thay bằng những lá cờ có thể nói là "hồn ma âm phủ".

Chưa có lễ nhậm chức nào bị hàng trăm ngàn người đối lập phản ứng dữ dội như vậy.

Những câu hỏi khó đối với chính quyền “bảy đờn cò” Biden trong các cuộc họp báo đều bị bác bỏ. Tội phạm không bị trục xuất. Cho phụ nữ vào phòng tắm của nam giới và ngược lại. Cố gắng phé truất các đối thủ khỏi thượng viện, ví dụ như trường hợp của nghị sĩ phản đối kết quả bầu cử Josh Harley.

Ngoài ra thứ nhất, Biden đã xóa sổ hàng chục ngàn việc làm của người Mỹ để đánh đổi chương trình nghị sự chống biến đổi khí hậu viễn vông và cực kỳ tốn kém.

Thứ hai, vô hình chung xóa bỏ thể thao nữ khi cho nam giới tự nhận mình là nữ tham gia tranh tài.

Thứ ba, làm bùng phát căng thẳng chủng tộc khi nhiều tuyên bố dành ưu tiên cho người da đen.

Thứ Tư, thúc đẩy phá thai, một hành động làm băng hoại đạo đức truyền thống. Thứ năm, mở cửa biên giới cho người nhập cư, đe dọa an ninh quốc gia.

Với lòng dạ và những hành động đó của “Bảy bản” Joe Biden, đối với tình trạng của miền Nam Việt Nam lúc bấy giờ, thì sự sống sót của những người Việt Nam may mắn đi tản được qua các quốc gia tự do có thể được xem là "phép lạ."

Đồng thời sự tù đày và cái chết của những người bị bỏ rơi phải được xem là những đày đoạ nhục hình, hay cái chết oan khiên, tức tưới bởi bàn tay của những kẻ tàn ác, vô nhân đạo, trong đó có Joe Biden.

Thế cho nên, người Việt Nam tị nạn cộng sản từng bỏ phiếu cho “bảy bại” Joe Biden là đã cười vào mặt những người cựu "tù nhân cải tạo", hay xỉ nhục vào linh hồn của thân nhân hay đồng bào Việt Nam vốn đã chết oan sau ngày 30 tháng 4 năm 1975, tang thương và kinh hoàng còn đó !!

Biên soạn NDB

9 DẤU HIỆU VẠCH TRẦN JOE BIDEN ĐANG ĐIỀU HÀNH HOA KỲ NHƯ MỘT ĐẤT NƯỚC THUỘC THẾ GIỚI THỨ BA

Andy Nguyen

Sau khi ông Biden nhậm chức hơn một tuần, Hoa Kỳ đang được điều hành giống như một quốc gia thuộc Thế giới thứ 3 hơn là một nền dân chủ tiên tiến, Breitbart đưa tin.



Dưới đây là 9 ví dụ nổi bật nhất:

1. *Cai trị bằng sắc lệnh hành pháp.* Tổng thống Biden đã ban hành hàng chục sắc lệnh hành pháp trong tuần đầu tiên của mình, một kỷ lục mới. Tuy nhiên, tại một tòa thị chính vào tháng 10, ông đã hứa: “Tôi có quan niệm kỳ lạ này. Chúng ta là một nền dân chủ. ... Những điều bạn không thể làm theo sắc lệnh hành pháp, trừ khi bạn là một nhà độc tài. Chúng ta là nền dân chủ, chúng ta cần sự đồng thuận.” Chủ tịch Hạ viện Nancy Pelosi đã ủng hộ ông, biến cơ quan lập pháp thành con rối, ca ngợi Biden về cái mà bà gọi là các “hành động hành pháp mang tính cải tổ.”

2. *Đưa người tiền nhiệm ra xét xử.* Biden đã phá vỡ cam kết tìm kiếm sự thống nhất và ủng hộ một phiên tòa luận tội tại Thượng viện đối với người tiền nhiệm của mình, Tổng thống Donald Trump. Ông Trump đã không vi phạm bất kỳ tội ác nào được biết đến. Hơn nữa, Hiến pháp không quy định cựu tổng thống phải bị luận tội. Đã có 45 Thượng nghị sĩ bỏ phiếu tuyên bố phiên tòa này vi hiến, nghĩa là không có cơ hội kết án. Vì vậy, Mục đích duy nhất của phiên tòa là ngăn ông Trump tái tranh cử – chính trị thuần túy.

3. *Kiểm duyệt bất đồng chính kiến.* Chính quyền Biden đã không làm bất cứ điều gì để thách thức sự kiểm duyệt liên tục lên những người bảo thủ trên các phương tiện truyền thông xã hội, mà chiến dịch Biden còn thực sự ủng hộ các hành vi kiểm duyệt này. Các quan chức chính quyền Biden đã rất vui mừng khi Trump bị cấm khỏi Twitter, vì hành động đó giúp họ loại bỏ tiếng nói đối lập mạnh mẽ nhất. Ngoài ra, Bộ Tư pháp đã bắt đầu truy tố những người vì các “meme”. Ảnh hưởng tiêu cực đối với ngôn luận là có thật.

4. *Tấn công khu vực tư nhân.* Biden đã giết chết việc làm trong ngành công nghiệp nhiên liệu hóa thạch bằng cách hủy bỏ giấy phép đường ống Keystone XL và đình chỉ khai thác dầu khí trên các khu đất liên bang. Ông ta đã làm như vậy ngay cả khi nó không có lợi gì cho hành tinh. Ngay cả Đặc phái viên Khí hậu John Kerry hôm 26/1 cũng thừa nhận rằng nếu lượng khí thải của Hoa Kỳ đạt mức 0, thì lượng khí thải của thế giới sẽ đảm bảo rằng biến đổi khí hậu tiếp tục. Nhưng trong chế độ độc tài của Thế giới thứ ba, khu vực tư nhân có thể là vật hy sinh.

5. Khai thác đặc tính chính trị. Biden tiếp tục lừa dối rằng xã hội của chúng ta bị ám ảnh bởi sự phân biệt chủng tộc có hệ thống. Ông ta đang dẫn đầu một cuộc tấn công vào các biểu tượng và ý tưởng chung của quốc gia, xóa báo cáo của Ủy ban 1776 ngay sau khi nhậm chức. (Biden công kích bản báo cáo mà ông ta rõ ràng vẫn chưa đọc, đây là điều mang tính xúc phạm và phản thực tế.) Biden cũng áp đặt các quy tắc chuyển giới mới đối với quân đội và các môn thể thao nghiệp dư, tranh luận ngắn về một vấn đề nhạy cảm.

6. Thách thức độc lập tư pháp. Một trong những kiểm tra duy nhất đối với cơ quan hành pháp hoặc lập pháp đang ra sức phủ nhận là cơ quan tư pháp độc lập. Biden đang thúc giục các kế hoạch cải tổ các tòa án, có khả năng đóng gói Tòa án Tối cao với các thẩm phán cánh tả. Vì vậy, ông đã chỉ định Bob Bauer lãnh đạo một ủy ban lưỡng đảng để nghiên cứu vấn đề này. Bauer là cựu luật sư chiến dịch tranh cử của Biden và làm việc cho Perkins Coie, công ty thu xếp hồ sơ lừa đảo của Nga.

7. Thanh trừng các quan chức chính quyền cũ. Biden đang loại bỏ các quan chức do người tiền nhiệm bổ nhiệm vào nhiều cơ quan khác nhau, từ Đài tiếng nói Hoa Kỳ (VOA) đến Hội đồng An ninh Quốc gia. Cuộc thanh trừng thậm chí còn bao gồm các quan chức như tổng cố vấn Cơ quan An ninh Quốc gia Michael Ellis, người trước đó đã được kiểm tra thông qua một quy trình lưỡng đảng. Trump phân nản về việc Obama “nắm quyền” nhưng vẫn cho phép các nhà phê bình, thậm chí cả đảng viên Đảng Dân chủ làm công việc của họ. Đáng chú ý, Biden đã không bổ nhiệm một đảng viên Cộng hòa vào Nội các của mình.

8. Khuyến khích phương tiện truyền thông phiến diện. Chính quyền Biden được hưởng lợi từ việc đưa tin phong phú từ các phương tiện truyền thông chính thống, cho đến nay đã cung cấp các báo cáo “rực rỡ” về chính quyền mới, đồng thời tiếp tục miêu tả Trump và những người ủng hộ ông theo cách tiêu cực nhất có thể. Washington Post đã giữ một số lượng lớn các tuyên bố của Trump bị cáo buộc là sai trái, nhưng đã từ chối làm như vậy đối với Biden – mặc dù Biden rất “có tiếng” với những phát ngôn sai sự thật.

9. Quân sự trên đường phố. Vệ binh Quốc gia đáng lẽ phải được điều đến Điện Capitol để tăng cường an ninh vào ngày 6/1. Sự hiện diện của họ là điều dễ hiểu sau cuộc bạo động ở Điện Capitol, ngay cả khi những lời đe dọa được cho là nhiều đối với Lễ nhậm chức không bao giờ nhiều. Nhưng bây giờ sự hiện diện của họ đã được kéo dài trong nhiều tháng, được cho là để ngăn chặn các mối đe dọa đối với phiên tòa của Thượng viện. Nó trông không giống một nhiệm vụ hợp pháp và giống một cuộc phô trương vũ lực của đảng Dân chủ chống lại các đối thủ chính trị của họ.

Fb Andy Nguyen

CHUYỆN ĐĂNG LẬU RỒI .ĐỌC LẠI VẤN THẤY ĐĂNG CAY

Kiếp người

Tôi đang ngồi xem tin tức thế giới trên màn hình chiếc máy tính Bảng hiệu Apple, cái máy ấy tuy là thứ vô tri vô giác, thế nhưng bây giờ lại chính là bạn, là con, là cháu

của tôi trong những tháng ngày còn lại , của cuộc đời trong cái Viện dưỡng lão Club Health care này đây, tôi sống trong một phòng riêng vì là còn tự chăm sóc bản thân được, không như những người khác lú lẫn , mất tự chủ thì phải sống chung phòng lớn 2-3 người, để còn tiện hỗ trợ nhau trong việc bấm chuông gọi điều dưỡng khi cần giúp.

Bông chuông điện thoại reo vang :

- Hello.

Đầu dây bên kia giọng cô con gái thứ của tôi lên tiếng :

- Con chào Ba , Ba có khoẻ không ?

- Ba khoẻ, ăn uống ngon miệng, ngủ tốt, nói chung là Ba khoẻ tụi con đừng lo lắng , ở đây Ba sống thấy rất thoải mái.

- Ba ơi ! Ba còn nhớ câu chuyện về đưa bé lai Mỹ đen , mà khi xưa Ba kể Ba tính nhận nuôi , khi người Mẹ muốn bỏ ở Quân Y Viện Nha Trang , nhưng Mẹ không chịu vì thằng bé là lai Mỹ đen, nên Mẹ sợ người đời dị nghị đó không B .

- Ủ Ba nhớ, nhưng sau hả con ?

- Hôm nay, con có khám mắt cho một người, khi đọc hồ sơ thì con khá ngạc nhiên là anh ta có ngày tháng năm sinh trùng với con và cả nơi sinh luôn. Cho đến khi gặp anh, thì Ba biết không anh ấy là người Việt lai Mỹ đen luôn, thật quá trùng hợp phải không Ba.

- Trời, không lẽ quả đất tròn đến vậy sao?

- Trong khi thăm khám mắt, chúng con có hỏi chuyện nhau, thì anh ấy cũng rất ngạc nhiên và muốn được gặp Ba, nên con gọi điện để hỏi ý Ba đây.

- Ổ tốt thôi, con cứ nói anh ấy có thể đến gặp Ba bất cứ lúc nào nha.

- Dạ, để con thông báo lại cho anh ấy.

- Nè con, thằng Kevin và con Tina tụi nó vẫn chơi đùa khoẻ chứ?

- Dạ , hai cháu khoẻ và quậy phá lắm Ba à, để con sắp xếp cuối tuần nào đó sẽ chở hai cháu vào thăm Ba nghen.

- Ủ, vậy đi, chớ Ba nhớ tụi nó lắm rồi.

- Vậy thôi con tiếp tục làm việc đây, Ba nhớ giữ gìn sức khoẻ đó nghen, con chào tạm biệt Ba.

- Ủ.

Tiếng đặt máy đánh “cộc“ khô khan từ phía bên kia vọng lại , như tiếng gõ của vị quan toà khi kết án một người, nó gọi bằng điện thoại bàn của Bệnh Viện Mắt đó mà.

Tôi năm nay mới 67 vừa mới đúng tuổi về hưu năm ngoái, vợ của tôi đã mất cách đây 5 năm Năm ngoái sau khi về hưu, đêm đó bị tôi bị tai biến mạch máu não, nên đưa vào Bệnh Viện nằm điều trị , sau một thời gian tôi phục hồi hẳn, chỉ bị liệt nhẹ một bên cơ mặt , nhưng không hiểu sao .. sau đó tôi lại được chuyển thẳng vào cái Viện dưỡng lão này , chứ không được về nhà ... thật là tui thân! Sau đó tôi có hỏi nhân viên Văn phòng tại đây để biết lý do, thì mọi sự mới vỡ lẽ... đến bẽ bàng cho đời tôi.

Số là tất cả mọi người già được người thân gửi vào đây, chủ yếu là do nguyên nhân lú lẫn, hay quên hoặc mất tự chủ trong vấn đề vệ sinh cá nhân. Họ vào đây từ nhà của

họ và sau khi họ đã trò chuyện với con cái, rồi thống nhất đi đến quyết định .. vậy họ đỡ tội hơn tôi rồi, vì họ được một phần quyền quyết định.

Riêng tôi, khi ở Bệnh Viện chuẩn bị xuất viện, thì con cái tôi đã nói chuyện với Bác Sĩ và than phiền rằng tôi hay lú lẫn, quên trước quên sau .. ôi trời ! tội nó còn trẻ mà đôi khi còn quên tắt bếp nấu , quên nồi nước đang sôi, chứ huống hồ tôi .. luật ở Mỹ nó thế, Đất nước văn minh mà, nghe vậy là hợp lệ rồi , đây là người cần sự chăm sóc và theo dõi thường xuyên, vậy thì các cơ sở Viện dưỡng lão mới mọc như nấm , ăn nên làm ra được chớ và rồi con được tiếng là Đất nước có chế độ chăm sóc người già tốt nhất nhì thế giới nữa chứ .. ôi ! cái sự đời đầy nghịch cảnh chát .. chua .

Tôi có đến ba đứa con , 2 trai , 1 gái .. con trai đầu là kỹ sư đang làm việc cho NASA , đưa con gái thứ hai là Bác Sĩ Mắt và thằng con trai út CEO của tập đoàn Dầu khí ESSO MOBIL và hai cháu ngoại , bốn cháu nội tất cả còn nhỏ , đứa lớn nhất chỉ 7 tuổi ... một gia thế khủng , được chăm lo nuôi nấng ăn học từ đôi tay của người Ba già nua này , nhưng già mà sức khỏe tôi còn rất tốt , đi đứng nhanh nhẹn , đầu óc minh mẫn ... thế mà thật cay nghiệt .

Ba ngày sau , tôi được thông báo có người muốn gặp , đã biết trước nên tôi đồng ý .

Bước ra , tôi trông thấy một người đàn ông trung niên , ừ tuổi bằng con gái tôi là 39 đúng rồi , anh ta là Mỹ lai đen , thân hình khá phốp pháp , cao to như di truyền của Cha anh ta vậy .

Gặp tôi anh đứng dậy bắt tay :

- Con chào Bác , rất mừng vì Bác đã cho phép con được gặp mặt .

- Chào Cậu , Cậu có muốn uống cafe , hút thuốc để nói chuyện được lâu và thoải mái không ?

- Ôi quý quá , mới gặp Bác lần đầu mà con đã cảm thấy nhẹ nhõm , thoải mái với sự ân cần của Bác rồi đấy . Dạ như vậy cũng được ạ .

- Vậy để tôi thông báo với người chịu trách nhiệm ở đây , về yêu cầu của mình nha .

Tôi đi vào trong nói chuyện với nhân viên , để họ cho phép khách của tôi vào phòng riêng và sau đó ra vườn đi dạo .

Tôi dẫn chàng trai đi vào phòng mình , để pha cafe xong :

- Bác cháu mình đem cafe ra ngoài sân vườn uống và nói chuyện nha .

- Dạ .

Chúng tôi song bước ra ngoài vườn , đi trong im lặng như để cho đối phương đủ thời gian để cảm nhận về nhau và suy nghĩ về những gì cần nói .. ra đến nơi có bàn ghế đá và bóng râm , gió mát , chúng tôi ngồi xuống , đột nhiên thuốc tôi hỏi :

- Sao ? bây giờ tôi có thể giúp anh điều gì nào ?

- Bác có thể kể cho cháu nghe về tất cả những gì Bác biết không ạ .

Nhìn về xa xăm , như một cuộc phim quay chậm đang được tua lại cách đây 39 năm ...

- Sáng hôm ấy vào thăm vợ của tôi đang nằm ở Bệnh Viện Quân Y Nha Trang , nghe vợ kể đêm qua có một người phụ nữ vừa sanh một bé trai lai Mỹ đen , đang muốn cho .. tôi đi qua nhìn thấy một đứa bé da ngăm đen nhưng thật dễ thương , trông nó còn đẹp hơn cả đứa con gái mà vợ tôi mới sinh , trán có ba nếp nhăn giống tôi , trán vồ , mũi gãy .. tôi nói với vợ hay xin nó về nuôi luôn một thể , có gì thuê người trông

nom phụ , nhưng vợ tôi không chịu vì sợ người ngoài đàm tiếu sanh đôi mà một đứa đen , một đứa trắng , vậy là đi lang chạ sao ? thế nên chịu .. Mẹ cậu là một người đàn bà cao đẹp , nghe nói có chồng thường xuyên đi công tác xa , có lẽ bà có cuộc sống phóng túng nên khi sanh , phải từ Đà Nẵng vào tận Nha Trang để sanh , nếu là đứa con thuần Việt thì bế về nuôi , còn không thì ... chứ làm sao ăn nói với chồng đây , lúc đó thời chiến nên những đứa trẻ như cậu sẽ được đưa vào Trại cô nhi viện chăm nuôi , nếu có ai nhận làm con nuôi thì cho ... Tôi chỉ biết có vậy thôi , không biết còn giúp gì được cho cậu nữa không ?

- Thưa Bác , suốt thời gian qua cháu chỉ thất mắc về lý do tại sao Mẹ lại bỏ cháu mà thôi. Bây giờ qua chuyện Bác kể cháu đã biết lý do rồi .. cháu cũng vì thất mắc lý do đó, mà đem lòng thù hận đàn bà và chấp nhận sống độc thân cho tới tận bây giờ.

Bỗng bất ngờ không kiềm chế được, tôi bật cười vang .. ha .. ha .. ha .. tiếng cười chát chứa một sự chua chát, khinh thường cái sự đời, như luôn chớ trêu phận người.

- Có gì mà Bác cười nghe cảm giác chua chát đến vậy ạ.

- Tôi cười vì chợt nhận ra anh suy nghĩ áu trĩ và tôi thì ngu muội đến phủ phàng .. anh thử nghĩ mà xem, sau giải phóng tôi vượt biên sang Mỹ , một thân một mình đi cày bán mạt để dành dụm tiền bạc gửi về phụ vợ nuôi con và lo mua nhà để bảo lãnh vợ con sang đoàn tụ .. bảo lãnh vợ con sang , thì phải cày bán mạt hơn nửa để lo cho con ăn học .. nay ba đứa con đã lo cho yên bề gia thất, học vị kỹ sư, Bác Sĩ, Tổng giám đốc .. nhưng rồi sao? tại nó thông đồng quyết định tống khứ Ba của tui nó vô đây, mặc dù tôi tinh táo không lú lẫn, khoẻ mạnh nhanh nhẹn không mất tự chủ trong sinh hoạt cá nhân, mặc kệ người Ba đã tận tụy đây công , hy sinh nuôi chúng khôn lớn thành đạt như hôm nay .. nhưng cũng lỗi ở tôi , vì đi làm nhiều quá không có thời gian để dạy bảo chúng thành người trước .. thay vì thành danh .

Thế nên , anh hãy quẳng cái suy nghĩ hận thù đàn bà ấy đi , cho tâm trí nó nhẹ nhàng và vui vẻ sống những năm tháng còn lại của cuộc đời , đừng quá đau đầu về nó mà uổng phí tuổi trẻ , nghe không ?

Tôi mà biết trước cái sự đời như thế vậy, tôi đã mặc kệ vợ con ở Việt Nam , mà ăn chơi bay nhảy cho khỏi uổng phí tuổi trẻ của tôi rồi.

Tiếng cười chua chát lại vang lên nghe thất ruột , nhưng lần này là kèm theo hai dòng lệ tuôn rơi đầy đau xót.

Anh cảm ơn và từ giả Bác ấy ra về, anh thầm cảm ơn buổi nói chuyện nay , chẳng những giúp anh biết rõ lý do vì sao Mẹ bỏ mình, mà còn chứng kiến và hiểu hơn về măng đời còn tăm tối hơn cả mình, thế mà chính người đang mang măng đời đầy cay nghiệt đó , vẫn cố tiếp sức cho anh đi tiếp quãng đời còn lại bằng chính câu chuyện của đời mình . Nhưng Bác ấy đâu biết rằng, anh đã không kể hết về đời mình .. rằng anh đi ghép với một GD cũng có ba con nhỏ , khi qua Mỹ anh xem họ như GD mình , vì là anh lớn .. anh không đi học mà đi làm luôn để phụ giúp GD nuôi các em , cho đến khi các em học xong Bác Sĩ , kỹ sư và sắp chuẩn bị kết hôn , thì Cha Mẹ bảo anh ra riêng sống .. chỉ vì sợ mang tiếng với thông gia .. thế là anh đành xách valy ra đi, với vốn tiếng Anh ít ỏi lụm lặt từ cuộc sống khi đã gần 40.

Bỗng anh chợt bật cười khanh khách một mình .. mắt cay nồng , tim đau nhói .. cho kiếp người của Bác ấy và cho anh!!!

St